

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010721
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2116010721.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudkýň JUDr. Kataríny Stanislavskej a Mgr. Kristíny Ferencziovej v trestnej veci proti obžalovanému Z. O., pre zločin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 09.02.2017 sp. zn. 1T/24/2016 na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.04.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. O., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného Z. O. za vinného zo zločinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 07.04.2015 podal trestné oznámenie na Obvodnom oddelení PZ v Hlohovci na M. F., kde po náležitom poučení, okrem iného o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje, najmä o zodpovednosti za trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona, úmyselne uviedol nepravdy, že sa M. F. voči nemu dopustila podvodu tým, že si dňa 28.03.2015 od neho požičala v Trnave na Rybníkovej ulici 16, pred nočným klubom Relax, sumu vo výške 3.500 Eur, ktorú mu mala do 31.03.2015 vrátiť, ale podľa neho ho chcela podvodne oklamať a peniaze mu nevrátila, pričom predmetné trestné oznámenie podal s úmyslom vyvinúť tlak na M. F., aby mu vyplatila ním požadovanú sumu a zároveň zápisnicu z uvedeného trestného oznámenia použil ako dôkaz vo svoj prospech v konaní vedenom na expozitúre Západ Národnej protizločineckej jednotky Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod U., v ktorom je obvinený Z. O. stíhaný pre pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona, Za to mu súd I. stupňa podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona a § 37 písm. m/ Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Za tento zločin uložil obžalovanému podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 odsek 4 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu zrušil :

› výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 3 (tri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona a § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 07.11.2016 sp. zn. 16T/96/2016, právoplatným dňa 07.11.2016, za súčasného zrušenia výrokov o trestoch uložených rozsudkami Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.11.2015 sp. zn. 3T/253/2015, právoplatným dňa 20.11.2015, a Okresného súdu Trnava zo dňa 31.10.2016 sp. zn.

7T/66/2016, právoplatným dňa 31.10.2016, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

› výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona v rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 31.10.2016 sp. zn. 7T/66/2016, právoplatného dňa 31.10.2016, s poukazom na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.11.2015 sp. zn. 3T/253/2015, právoplatným dňa 20.11.2015,

› výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona a § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona a § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.11.2015 sp. zn. 3T/253/2015, právoplatným dňa 20.11.2015,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil aj sám aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie, nebral do úvahy argumentáciu obhajoby vo vzťahu k právnemu výkladu § 345 Trestného zákona, v zmysle ktorého, ak páchatel' iného ľživo obvinil z konania, ktoré nezakladá zákonné znaky niektorého trestného činu podľa osobitnej časti trestného zákona, nespácha trestný čin krivého obvinenia. V súvislosti s tým poukázal na to, že obžalovaný, v podanom trestnom oznámení, klamlivo uviedol, že požičal poškodenej finančnú hotovosť 3.500 Eur, a že poškodená sa pred ním zatajuje. Uvedené konanie, podľa názoru obhajoby, nie je možné subsumovať pod žiadnu skutkovú podstatu trestného činu uvedeného v osobitnej časti trestného zákona. Trestné oznámenie bolo odmietnuté v zmysle § 197 odsek 1 písm. d/ Trestného poriadku. Obžalovaný sa preto nemohol dopustiť spáchania trestného činu krivého obvinenia. Obžalovaný v trestnom oznámení popísal skutok, ktorý nie je možné priradiť pod žiadnu skutkovú podstatu trestného činu, popísal občianskoprávny vzťah týkajúci sa pôžičky peňazí. V trestnom oznámení neuviedol, akým spôsobom mal byť uvedený do omylu resp. ako mala poškodená jeho omyl využiť tak, ako je to potrebné na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu v zmysle ustanovenia § 220 Trestného zákona. Nepovažuje za správnu kvalifikáciu skutku podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty v zmysle § 345 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona za použitia § 140 písm. c/ Trestného zákona predovšetkým s poukazom na to, že obžalovaný, v čase podania trestného oznámenia na poškodenú, nemal vedomosť o tom, že poškodená na neho podala trestné oznámenie resp. že by ho chcela podať. V tejto súvislosti poukázal aj na výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný podal trestné oznámenie z jediného dôvodu, ktorým bolo vyvinutie ešte väčšieho tlaku na poškodenú, aby mu poslala požadovanú sumu. Podaním trestného oznámenia sa preto nesnažil zakryť iný trestný čin. Súd I. stupňa nesprávne prihladol na skutočnosť, že obžalovaný podal trestné oznámenie v súvislosti so zločinom vydierania, za ktorý bol už právoplatne odsúdený - uzatvoril dohodu o vine a treste, v zmysle ktorej mu bol trest znížený o jednu tretinu uložený vo výmere 3 roky. V dohode o vine a treste mal byť obžalovanému uložený úhrnný trest za oba skutky t.j. aj za zločin vydierania aj krivého obvinenia. Obhajca, zhodne ako obžalovaný v jeho písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd I. stupňa vyhlásil rozsudok po krátkom prerušení hlavného pojednávania, na základe čoho dospel k záveru, že tento rozsudok musel byť vyhotovený ešte pred vykonaním dokazovania t. j. pred dokazovaním t. j. pred výsluchom svedkov a oboznámením s obsahom spisu, čo považuje za vadu konania, pretože senát nedospel k rozsudku na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tak obhajca obžalovaného ako aj obžalovaný zotrvali na písomných dôvodoch odvolania. Navyac obžalovaný predložil k nahliadnutiu uznesenie PPZ NAKA Nitra, U. z 02.02.2016 a U. zo dňa 14.04.2015, ktorými mu bolo vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona, a z ktorých je jednoznačné, že M. F. podala trestné oznámenie v prejednávanej veci na OO PZ Hlohovec o týždeň neskôr. S. tiež na nesprávnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, z ktorého vyplýva, že oznamoval, že sa poškodená dopustila podvodu, keď súd neprihladol na svedeckú výpoveď A. S. - policajta, ktorý s ním spisoval zápisnicu o trestnom oznámení, a ktorý uviedol, že on vyhodnotil jeho oznámenie ako podvod. Obžalovaný tiež namietal, že súd nesprávne konštatoval, že nebola u neho zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, bolo potrebné prihladnúť a to, že sa priznal a že riadne žil - 13 rokov nebol súdne trestaný.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť z dôvodu, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal všetky dostupné dôkazy a tieto zároveň vyhodnotil spôsobom, ktorý je logický a v súlade so zákonom.

Žiadna skutočnosť nenasvedčuje na oprávnenosť odvolacej námietky obhajoby, že rozsudok nebol vyhlásený na základe výsledkov dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní s poukazom na krátkosť doby od ukončenia dokazovania do vyhlásenia rozsudku. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 09.02.2017 strana 10 vyplýva, že hlavné pojednávanie bolo prerušené na 5 minút za účelom porady senátu a prípravy vyhlásenia meritórneho rozhodnutia. Túto skutočnosť nemožno vyhodnotiť ako takú, že nebolo rozhodnuté na základe výsledkov vykonaného dokazovania. Povinnosťou súdu je pripraviť si hlavné pojednávanie tak, aby bol zabezpečený jeho plynulý priebeh. Príprava hlavného pojednávaní tak môže spočívať aj v „predpríprave“ alternatív rozsudku, ktorý možno, na základe vykonaného dokazovania, očakávať.

Na základe obsahu spisového materiálu aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Skutkové zistenia súdu I. stupňa sú v súlade so zisteným skutkovým stavom veci. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 07.04.2015 bola s obžalovaným na Obvodnom oddelení PZ Hlohovec spísaná zápisnica o trestnom oznámení na poškodenú M. F.. V trestnom oznámení, napriek poučeniu o trestných následkoch o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje, najmä o zodpovednosti za trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona, ohovárania podľa § 373 Trestného zákona, poškodzovania cudzích práv podľa § 375 Trestného zákona a nadržovania podľa § 339 Trestného zákona, obžalovaný nepravdivo uviedol, že dňa 28.03.2015 požičal poškodenej finančnú čiastku vo výške 3.500 Eur v hotovosti, ktorú sa mu zaviazala vrátiť do 31.03.2015. V tento deň sa mali s poškodenou stretnúť u nej doma, nepodarilo sa mu však s ňou ani telefonicky skontaktovať. Zároveň v trestnom oznámení uviedol, že sa domnieva, že ho chce poškodená podvodným spôsobom oklamať a pôžičku mu nevrátiť. Tieto skutočnosti vyplývajú aj zo svedeckej výpovede svedka Bc. A. S., ktorý ako policajt spisoval s obžalovaným zápisnicu o trestnom oznámení. Bez ohľadu na to, že tento svedok na hlavnom pojednávaní na otázky obhajcu uviedol, že v čase podania trestného oznámenia obžalovaným skutok vyhodnotil ako podozrenie z prečinu podvodu, krajský súd k odvolacím námietkam obžalovaného uvádza nasledovné:

Podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na 2 roky.

Uvedením do omylu v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je také konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Ak páchatel už v čase pôžičky konal v úmysle požičané peniaze buď vôbec nevrátiť alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, alebo konal aspoň s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť, a že tým uvádza iného do omylu, aby sa na škodu jeho majetku obohatil, v prípade spôsobenia malej škody, ide o trestný čin podvodu.

Vyhodnotením obsahu zápisnice o trestnom oznámení dospel aj krajský súd k záveru, že obžalovaným uvádzané okolnosti poskytnutia pôžičky peňazí poškodenej, dohodnutá lehota splatnosti ako aj následné údajné zatajovanie sa poškodenej, boli okolnosťami spôsobiteľmi privodiť poškodenej trestné stíhanie. Obžalovaný teda poškodenú líživo obvinil z konania, ktoré zakladá zákonné znaky trestného činu podľa osobitnej časti Trestného zákona.

Právna kvalifikácia konania obžalovaného je správna a zákonná. Pri hodnotení správnosti právnej kvalifikácie konania obžalovaného sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a v podrobnostiach naň poukazuje. Ani krajský súd nemal pochybnosti o osobitnom motíve konania obžalovaného v zmysle § 140 písm. c/ Trestného poriadku, keď mal za to, že v konaní bol preukázaný úmysel obžalovaného zakryť iný trestný čin tak, ako na to poukázal súd I. stupňa, a ako to vyplýva aj z listinných dôkazov, keď je nepochybné, že v trestnom konaní pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne už dňa 14.04.2015 predložil predmetnú zápisnicu o trestnom oznámení a následne svoju obranu voči obvineniu za vydieranie staval na údajnom dlhu poškodenej.

Za neopodstatnenú tiež považoval krajský súd odvoláciu námietku obžalovaného spočívajúcu v tom, že prejednávaný skutok je pokračovaním zločinu vydierania, za ktorý už bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/253/2015. Z tohto rozsudku aj krajský súd zistil, že obžalovaný bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu vydierania v zmysle § 189 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa rovnako dopustil voči poškodenej M. F., avšak žalovaný skutok nemožno považovať za súčasť pokračujúceho zločinu vydierania nakoľko nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona.

Pri preskúvaní výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný.

Súd I. stupňa postupoval v súlade so zákonom a správne nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Napriek odvolacej námietke obžalovaného mal aj krajský súd za to, že mu nemožno uznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, ktorá spočíva v priznaní sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimnom oľutovaní, ktorý postoj obžalovaný neprezentoval. Zároveň súd I. stupňa správne nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti vylučujú právoplatné rozsudky Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/66/2016 zo dňa 31.10.2016, ktorým bol Z. O. uznaný za vinného z prečinov úverového podvodu, ktorých sa dopustil dňa 20.11.2013, 28.03.2014 a 11.04.2014, ako aj odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/253/2015 za skutok, ktorého sa dopustil dňa 26.02.2015, na základe ktorých je jednoznačné, že pred spáchaním žalovaného trestného činu nevedel riadny život.

Na druhej strane súd I. stupňa správne ustálil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona t.j., že už bol za trestný čin odsúdený, na ktorú priťažujúcu okolnosť nasvedčujú práve vyššie uvedené odsúdenia.

Vzhľadom na to, že u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností, súd I. stupňa mu správne ukladal trest za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona a správny bol aj postup súdu pri ukladaní súhrnného trestu.

Správne a v súlade so zákonom zaradil súd I. stupňa obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keď z odpisu registra trestov jednoznačne vyplýva, že za posledných desať rokov pred spáchaním žalovaného zločinu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.